

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte - Petru Ursache,
Judecătorii - Nadejda Toma și Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Mazurchevici Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Mazurchevici Victor xxxxx, xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.09.2015 – 05.01.2017;

Instanța de apel: 30.03.2017 – 24.05.2017;

Instanța de recurs: 12.09.2017 – 20.12.2017.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 05 ianuarie 2017, în temeiul prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Mazurchevici Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Mazurchevici Victor, la 07 august 2015, aproximativ la ora 15:30, împreună cu Plopa Ivan, în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, acționând din interes material, cu intenție criminală unică, îndreptată spre sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Bălți, str. Decebal, în apropierea traseului de centură, s-au apropiat de xxxxx, aplicându-i violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, manifestată prin izbirea ultimei la pământ, în mod deschis sustrăgându-i telefonul mobil model „Keneksi E2” de culoare neagră IMEI 359112057769416 în valoare de 600 lei, în care se aflau două cartele SIM în valoare de câte 50 lei fiecare, astfel cauzându-i părții vătămate xxxxx o daună materială considerabilă în sumă totală de 700 lei, iar după săvârșirea acțiunilor infracționale s-au eschivat de la locul faptei.

Acțiunile inculpatului a fost încadrate în baza prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea în mod deschis a averii altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Inculpatul a contestat sentința cu apel, solicitând să nu fie pedepsit prea aspru, precum și excluderea prevederilor art. 34 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat, că atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, inculpatul Mazurchevici Victor a recunoscut integral fapta săvârșită.

Astfel, împrejurările expuse de inculpat coroborează cu ansamblul probelor administrate în cauză, cărora prima instanță le-a dat apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce și care corect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a menționat, că prima instanță a pronunțat o sentință legală și întemeiată, corect ajungând la concluzia, că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea acestuia de societate, iar pedeapsa închisorii a fost stabilită ținând cont de prevederile art. art. 34, 61, 75 Cod penal, precum și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins criticile inculpatului cu referire la termenul pedepsei, menționând că aceasta este echitabilă, corespunde circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului.

Instanța de apel a remarcat că prima instanță, reținând că inculpatul a recunoscut vinovăția, a dispus înlăturarea pedepsei complementare sub formă de amendă, în strictă corespundere cu prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la criticile apelantului în partea aplicării art. 34 Cod penal, instanța de apel a statuat, că prima instanță corect a apreciat starea de recidivă periculoasă a inculpatului Mazurchevici Victor, deoarece ultimul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni care face parte din categoria celor grave, și care din nou a săvârșit o infracțiune gravă, iar termenul pedepsei de 3 ani 6 luni i-a fost corect stabilit, ținându-se cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele de pedeapsă fiind în acest caz între 3 ani 6 luni și 4 ani 8 luni.

La fel, în opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită de prima instanță corespunde și prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal.

5. Inculpatul a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând aplicarea în privința sa a Legii cu privire la amnistie și a prevederilor art. art. 111, 112 Cod penal.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea argumentelor invocate în recurs, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că inculpatul contestă decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie*.

Reieșind din argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

Colegiul penal notează, că în sensul art. 107 Cod penal, amnistia reprezintă actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Așadar, amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

La 29 iulie 2016, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 210 are efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Reieșind din prevederile stipulate în art. 2 din Legea nr. 210, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 din aceeași Lege și nu cade sub incidența art. 10, în privința acesteia este posibilă aplicarea actului de amnistie, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Colegiul penal menționează, că la judecarea cauzei, pentru a determina posibilitatea aplicării amnistiei în privința unei anumite persoane, instanțele de judecată urmează să verifice dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă; dacă inculpatul a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă, care include atât repararea prejudiciului material, cât și a celui moral, precum și cheltuielile de judecată, suportate de partea vătămată; precum și dacă fapta săvârșită de inculpat nu cade sub incidența art. 10 din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Revenind la speță, Colegiul penal atestă, că inculpatul Mazurchevici Victor, conform procedurii stabilite de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2)-(5) Cod penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Prin urmare, raportând prevederile articolului menționat la circumstanțele speței, se deduce că în privința inculpatului Mazurchevici Victor nu pot fi aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, or, deși acesta a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală, totuși acest fapt nu este suficient pentru aplicarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, în vigoare din 09 septembrie 2016, întrucât din conținutul art. 10 al acestei legi, rezultă expres, că amnistia nu poate fi aplicată persoanelor care au săvârșit faptele prevăzute la art. 187 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs este în drept să aplice amnistierea inculpatului, prin casarea hotărârilor adoptate de către instanțele de fond și pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, dacă la recursul ordinar este anexat acordul scris al inculpatului și sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare față de primul.

Semnăturile de pe cererile prezentate trebuie să fie legalizate în modul prevăzut de legislația în vigoare.

În sensul celor enunțate, Colegiul penal menționează că cererea de recurs înaintată de către inculpat nu corespunde nici acestor cerințe, fapt ce impune respingerea solicitării înaintate de inculpat privind aplicarea amnistiei.

La fel, instanța de recurs apreciază ca fiind lipsite de suport legal și solicitările inculpatului privind stingerea antecedentelor penale și reabilitarea judecătorească.

În consecință, instanța de recurs concluzionând că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar, conchide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Mazurchevici Victor xxxxx**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan